

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

5.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครัวเรือนเกษตรกรที่มีการผลิตผักตามมาตรฐานการรับรอง GAP ในภาคเหนือตอนบน ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน เชียงราย และพะเยา พนว่า จังหวัดเชียงใหม่ เป็นจังหวัดที่มีจำนวนเกษตรกร และจำนวนพื้นที่การปลูกผักที่ผ่านมาตรฐานการรับรอง GAP มากที่สุด ดังนั้นการศึกษาในครั้งนี้จึงได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามเฉพาะในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ในเขตอำเภอฝาง และไชยปราการ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการปลูกพริกชี้ฟู และหอนหัวใหญ่ ตามมาตรฐานการรับรอง GAP หากที่สุด จากฐานข้อมูลอ้างอิงจาก สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 1 (สวพ.1 เขตที่ 1) เพื่อเป็นตัวแทนเกษตรกรในการสัมภาษณ์ พ่อค้า รวบรวมในพื้นที่ พ่อค้าคนกลางในและนอกพื้น แลเจ้าหน้าที่ของสหกรณ์ผู้ปลูกหอนหัวใหญ่ฝาง จำกัด โดยจากการสัมภาษณ์เกษตรกรพบว่า เกษตรกรบางรายไม่มีความเข้าใจด้านการผลิตผักตามมาตรฐานการรับรอง GAP ทั้ง 8 ขั้นตอน ฐานข้อมูลรายชื่อเกษตรกรซึ่งไม่เป็นปัจจุบัน เกษตรกรบางรายไม่ทราบว่าชื่อของตนเองได้รับการจดทะเบียนรับรองตามมาตรฐาน GAP การปฏิบัติทางการเกษตรซึ่งคงปฏิบัติเช่นเดิม ซึ่งบางขั้นตอนไม่ได้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการรับรอง GAP แต่อย่างใด รวมทั้งเกษตรกรบางรายไม่ได้มีการผลิตผักตามมาตรฐานรับรอง GAP อย่างค่อนข้าง ส่งผลให้การได้มาซึ่งตัวแทนของเกษตรกรในการสัมภาษณ์นี้มีความยากลำบากในการคิดคามเพื่อขอสัมภาษณ์

5.2 ผลการวิเคราะห์ระบบการตลาด

การจำหน่ายผลผลิตพริกชี้ฟูและหอนหัวใหญ่ตามมาตรฐานการผลิตระบบ GAP ร้อยละ 94.76 มีคนกลางเข้ามารับซื้อผลผลิตเกษตรกรในพื้นที่ โดยคนกลางทำหน้าที่เป็นนายหน้าการรับซื้อผลผลิตพริกชี้ฟูให้กับตลาดผู้ค้าส่งในกรุงเทพฯ ในปริมาณ 2,000-5,000 กิโลกรัม/วัน ในระดับราคา 14 บาท/กิโลกรัม และมีโภคดงเป็นผู้รับซื้อของค้าเอง ซึ่งหลังจากได้ผลผลิตพริกชี้ฟูที่เก็บเกี่ยวเสร็จแล้วทำการบรรจุลงกระร้าหัวใจสาน และจัดส่งโดยรถบรรทุกสินล้อ ซึ่งคิดค่าขนส่งที่ตลาดปลายทาง โดยจะถูกหักในผลตอบแทนที่ได้รับจากตลาดปลายทางในกรุงเทพ ซึ่งได้แก่ ตลาดไท ตลาดสีลมเมือง และปากคลองตลาด โดยการจำหน่ายให้กับตลาดปลายทางกรุงเทพนี้จะผ่านคน

ก่อการอื้อทodorหนึ่ง ซึ่งเป็นนายหน้าที่ติดต่อตลาดปลาทางให้กับผู้ค้าคนกลางในห้องถิน เนื่องจากผู้ค้าคนกลางต้องการลดความเสี่ยงในการค้าขายกับตลาดปลาทาง นอกจากนี้ยังมีการจำหน่ายผลผลิตพริกขี้หนูในตลาดรายย่อย เช่น ตลาดเมืองใหม่ในจังหวัดเชียงใหม่ และตลาดค่างๆ ในจังหวัดเชียงราย โดยรายย่อยนี้จะมีผู้ค้าส่งนำรับจากชุมชนรวมผลผลิตในห้องถิน ส่วนเหลือของการตลาดมีค่าเท่ากัน 20 บาท โดยเกิดจากความแตกต่างของราคาขายปลีกพริกขี้หนูกับราคาก็ เกษตรกรได้รับในระดับ 34 บาท/กг. และ 14 บาท/กг. ตามลำดับ ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายทางการตลาดที่เกิดขึ้น ได้แก่ ค่าขนส่ง ค่าบรรจุหินห่อ ค่าแรงงาน เป็นต้น ส่วนปัญหาและอุปสรรคทางการตลาดเกี่ยวกับการจำหน่ายผลผลิตพริกขี้หนูเกิดจากไม่มีการรวมกลุ่มกันเป็นลักษณะต่างคนต่างรับซื้อตามคำสั่งซื้อของนายหน้า ณ ตลาดกรุงเทพ ไม่มีศูนย์กลางการรับซื้อที่แน่นอน ทำให้เกิดการปัญหาการขาดสำเนาในการต่อรองราคาและสัญญาสืบโอกาสทางการตลาดยังเนื่องมาจากการไม่สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้ซื้อผลผลิตพริกขี้หนูได้โดยตรง รวมทั้งเกิดความเสี่ยงจากการไม่ได้รับผลตอบแทนจากการซื้อขายกับตลาดกรุงเทพฯ

การจัดทำหน้าที่ของหัวใหญ่ตามมาตรฐานการผลิตระดับ GAP มี 3 ช่องทาง คือ ช่องทางที่ 1 งานน่าอยู่ผลผลิตให้แก่สหกรณ์ผู้ปลูกหอมหัวใหญ่ฝาง โดยเป็นหอมหัวใหญ่ที่นำเก็บเข้าห้องเย็น หรือโถงในสหกรณ์เพื่อนำออกจำหน่ายเป็นรูปผลผลิตแบบแห้ง ซึ่งจะได้รับราคาที่สูงขึ้น ช่องทางที่ 2 งานน่าอยู่ให้กับนายหน้าของผู้ค้าคนกลางในท้องถิ่น จากนั้นคนกลางในท้องถิ่นจำหน่ายต่อไปยังสหกรณ์ผู้ปลูกหอมหัวใหญ่ฝาง เพื่อส่งไปยังผู้ค้าส่งตลาดในกรุงเทพฯต่อไป และงานน่าอยู่ต่อไปยังผู้ค้าปลีกตลาดในกรุงเทพฯ และงานน่าอยู่กับผู้บริโภค หรือผู้ค้าคนกลางในท้องถิ่นทำการจำหน่ายไปยังผู้ค้าส่งตลาดนอกพื้นที่ต่อไป เพื่อจำหน่ายไปยังผู้ค้าปลีกตลาดนอกพื้นที่ และทำการจำหน่ายให้กับผู้บริโภค และช่องทางที่ 3 ผู้ค้าปลีกในพื้นที่จำหน่ายผลผลิตโดยตรงให้แก่ผู้บริโภค ลักษณะผลผลิตหอมหัวใหญ่ที่ทำการจำหน่ายจะบรรจุลงภาชนะ เช่น ไม่มีตราสินค้า และบรรจุภัณฑ์เป็นของตนเอง โดยมีต้นทุนถุงละประมาณ 3 บาท จำหน่ายสู่ตลาดผู้ค้าส่งในกรุงเทพฯและตลาดในตัวเมืองเชียงใหม่ และเชียงราย โดยผลผลิตหอมหัวใหญ่เพื่อรอการจำหน่ายนั้นจะถูกเก็บรักษาไว้ในห้องเย็นของสหกรณ์ผู้ปลูกหอมหัวใหญ่ฝาง ซึ่งสหกรณ์ทำการคิดค่าเช่ากิโลกรัมละ 20 สตางค์ต่อลูกค้า กรณีที่สหกรณ์เป็นคนกลางรับซื้อผลผลิตจากเกษตรกร อย่างไรก็ตามถ้าหากมีพ่อค้าคนกลางรับซื้อผลผลิตจากเกษตรกรและต้องการบริการห้องเย็นจากสหกรณ์ สหกรณ์คิดค่าเช่ากิโลกรัมละ 1 บาท โดยผลผลิตทั้งหมดจะทำการขนส่งโดยใช้รถกระ不由得สีล้อหรือรถบรรทุกหกล้อ โดยคิดค่าขนส่ง กิโลกรัมละ 10 สตางค์ สำหรับการขนส่งจากคลังสินค้าไปสู่ตลาดผู้ค้าส่งในกรุงเทพฯ จะขนส่งโดยรถบรรทุกสีล้อของบริษัท ธนาธาร และน้ำหนักสิ่งของ โดยคิดค่าใช้จ่ายขนส่ง เป็นถุงๆ ละ 25 บาท ส่วนเหลือกการตลาดมีค่าท่ากัน 14.25 บาท โดยคิดค่าใช้จ่ายความแตกต่างของ

ราคายาปลีกหอนหัวใหญ่กับราคาก่อนหอสูงที่เกย์ครกรได้รับในระดับ 20 บาท/กก. และ 5.75 บาท/กก. ตามลำดับ ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายทางการตลาดที่เกิดขึ้น ได้แก่ ค่าขนส่ง ค่าบรรจุหินห่อ ค่าแรงงาน เป็นต้น ส่วนปัจจุบันและอุปสรรคทางการตลาดการจำหน่ายผลผลิตหอนหัวใหญ่เกี่ยวข้องกับผลผลิตที่ไม่ได้คุณภาพ และผลผลิตที่รับซื้อไม่เป็นไปตามปริมาณตามที่ตลาดปลายทางต้องการทำให้ราคาผลผลิตเกิดความผันผวน

อภิปรายผล

ผลการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ระบบตลาดผักที่ผ่านมาตรฐานการรับรองตามระบบปฏิบัติการเกษตรที่ดี (GAP) ถูกเกย์ครอินทรีย์ ในภาคเหนือตอนบน ทำให้ทราบถึงความสำคัญของการผลิตผักตามมาตรฐานการรับรอง GAP เพื่อพัฒนาต่อยอดเป็นระบบการผลิตมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ และทำให้ทราบถึงระบบการตลาดการผลิตผักที่ได้รับมาตรฐานการรับรอง GAP เพื่อให้เห็นถึงช่องทางการตลาดของการเคลื่อนย้ายผลผลิตผักจากเกย์ครกรไปสู่ตลาดปลายทาง ซึ่งทำให้เห็นถึงการเพิ่มนูลค่าของผลผลิตผักที่ผ่านมาตรฐาน GAP การพัฒนาการเพื่อให้เกิดการต่อขอดการผลิตเป็นผลผลิตผักอินทรีย์นั้น ควรส่งเสริมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในระบบการตลาดทั้งเกษตรกร คนกลางในตลาด และผู้บริโภค มีความรู้ทางด้านการเกษตรที่เน้นเรื่องระบบความปลอดภัย ตามมาตรฐานการเกษตรที่ดีและเหมาะสม (GAP) เนื่องมาตรฐาน GAP ระบบการผลิตที่มีความปลอดภัยทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค เน้นให้เกษตรกรรู้จักการป้องกันกำจัดศัตรูพืช โดยวิธีสมมรสาน การทำปุ๋ยหมัก การทำสารสกัดชีวภาพ ไอล์แมลง การทำกับดักแมลง การเขตกรรม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญมาก โดยผลผลิตที่ผ่านคนกลางจนถึงมือผู้บริโภคต้องมีความปลอดภัยในมือสารเคมีตกค้าง ซึ่งถือว่าระบบมาตรฐานการรับรอง GAP เป็นจุดเริ่นต้นเพื่อพัฒนาต่อยอดเป็นระบบเกษตรอินทรีย์ในลำดับต่อไป ซึ่งถือได้ว่าเป็นการสร้างความยั่งยืนต่อเกษตรกร คนกลาง และผู้บริโภค เพื่อทำให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมภายใต้การเปิดเสรีทางการค้า โดยเฉพาะการเปิดเขตเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558

ข้อเสนอแนะ

การผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยถือเป็นสิ่งที่สำคัญที่รัฐบาลกำหนดให้มีแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสินค้าเกษตรอินทรีย์แห่งชาติฉบับที่ 1 ปี 2551-2554 ขึ้นเพื่อเป็นแผนแม่บทในการกำหนดกรอบและการดำเนินงานในการสนับสนุนการทำเกษตรปลอดภัยให้เกิดขึ้นในประเทศไทย พร้อมกันนี้ให้สร้างมาตรฐานสินค้าและสร้างเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าแบบต่างๆ เช่น เครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร “Q Mark” และยังมีความต่อเนื่องมาถึงนโยบายและมาตรการด้านการเกษตรของรัฐบาลที่สำคัญในปี 2555 ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายปรับ

โครงสร้างเศรษฐกิจภาคเกษตรด้านพืชที่ต้องการยกระดับผลผลิตด้านพืชให้มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับในตลาดต่างประเทศ โดยการตรวจสอบและรับรองแหล่งผลิตพืชในระบบเกษตรดีที่สุด (Good Agricultural Practice: GAP)

ข้อเสนอแนะการตลาดหัวไทรอยู่

- (1) รัฐบาลควรเร่งการผลักดันการส่งออก หอนหัวไทรยุ่ไปต่างประเทศโดยเร็ว
- (2) แจ้งกรมศุลกากรให้เข้มงวดการนำเข้า หอนหัวไทรยุ่จากต่างประเทศในช่วงที่ผลผลิตของประเทศไทย ออกรสู่ตลาด (มกราคม-เมษายน) เพื่อไม่ให้กระทบราคาผลผลิตหอนหัวไทรยุ่ ในประเทศไทย
- (3) ภาครัฐควรมีการสนับสนุนการอุดหนุนการจ่ายเงินชดเชยให้แก่เกษตรกร
- (4) กระทรวงเกษตรฯ โดยกรมวิชาการเกษตร บังคับทดลองผลิตเมล็ดพันธุ์หอนหัวไทรยุ่ ให้สามารถผลิตเองในประเทศไทยได้ แม้ว่าปัจจุบันสภาพภูมิอากาศในประเทศไทยยังไม่มีความเหมาะสมเพียงพอ โดยเมล็ดพันธุ์หอนหัวไทรยุ่ที่นำเข้ามาส่วนใหญ่ผลิตที่เคนยาซึ่งออกໄกโถ ประเทศไทยญี่ปุ่น และประเทศไทยดี (http://www.oae.go.th/ewt_news.php?nid=11932&filename=news)
- (5) การสนับสนุนให้เกษตรกรผู้ปลูกหอนหัวไทรยุ่หันไปปลูกพืชอื่นทดแทน เพื่อป้องกันปัญหาราคาผลผลิตตกต่ำ
- (6) การรณรงค์การบริโภคหอนหัวไทรยุ่ไทย เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรรายขายผลผลิตออกสู่ตลาดนอกพื้นที่ไปจังหวัดอื่นๆ โดยผ่านสหกรณ์ การนำผลผลิตเก็บในห้องเย็น บางส่วน รวมทั้งการเข้มงวดในการนำเข้าหอนหัวไทรยุ่จากต่างประเทศเพื่อไม่ให้กระทบกับราคากายในประเทศไทย (http://www.acfs.go.th/news_detail.php?ntype=09&id=4533)

ข้อเสนอแนะการตลาดพริกชี้ฟู

- (1) ข้อมูลพื้นที่ปลูกพริกต้องมีความทันสมัย และสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนการผลิต ได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นข้อมูลที่จะเป็นการเดือนในการวางแผนการผลิตพริก เมืองต้นได้แก่ ข้อมูลของการจำแนกเมล็ดพันธุ์จากร้านค้าเมล็ดพันธุ์และอุปกรณ์การเกษตร ยอดการใช้สินเชื่อทั้งเมล็ดพันธุ์ ยางปราบศัตรูพืช ปุ๋ยเคมีต่างๆ ของพ่อค้าขายส่งรายใหญ่ในพื้นที่และนอกพื้นที่ เป็นต้น

(2) มีความตระหนักรถึงนโยบายของรัฐกร้าวไทยสู่กร้าวโลก ที่ต้องมีการผลิตสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐานปลอดภัย โดยการปฏิบัติงานต้องมีความเชื่อมโยงประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในลักษณะแบบบูรณาการ รวมทั้งการสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกร แนวทางที่น่าจะได้ผลต้องทำผ่านกลุ่มเกษตรกร โดยให้องค์กรในห้องดินสนับสนุนงบประมาณโดยเฉพาะงบประมาณในลักษณะการเป็นทุนหมุนเวียน การฝึกอบรมต่างๆ

(3) ส่งเสริมความรู้ด้านการเกษตร โดยเฉพาะความรู้ทางด้านการเกษตรที่เน้นเรื่องระบบความปลอดภัย ตามมาตรฐานการเกษตรที่ดีและเหมาะสม (GAP) ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งเกษตรกร คนกลาง และผู้บริโภค มีความรู้ความเข้าใจให้มากขึ้น

(4) สนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกร โดยอาศัยหลักการสหกรณ์ มีการเลือกประธานรองประธาน คณะกรรมการดำเนินงาน เพื่อสร้างความเข้มแข็งและอำนวยการต่อรองราคา

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาครั้งต่อไปควรขยายการศึกษาครอบคลุมให้เห็นถึงระบบการตลาด ซ่องทางการตลาด ต้นทุนการตลาด และส่วนเหลื่อมการตลาด ของผลผลิตพัสดุที่ผ่านมาตรฐานการรับรอง GAP ที่จำแนกตามส่วนที่ใช้บริโภคทั้งผู้รับประทานใน ลำต้น راك ดอก ผล และเมล็ด เพื่อต้องการวิเคราะห์ถึงเส้นทางการเคลื่อนย้ายผลผลิตจากผู้ผลิตไปสู่ผู้บริโภค อีกทั้งยังเป็นการศึกษาถึงหน้าที่การตลาดที่สะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพของตลาดที่ส่งผลต่อการเคลื่อนย้ายผลผลิตพัสดุที่จำแนกอย่างเป็นหมวดหมู่ และยังช่วยในการวางแผนการตัดสินใจให้เกษตรกรมีการปรับเปลี่ยนการผลิตให้เป็นไปตามมาตรฐานการรับรอง GAP ที่จะสามารถใช้ในการพัฒนาไปสู่การผลิตเกษตรอินทรีย์ได้ในอนาคต ให้เกิดความสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้การวางแผนการผลิตของเกษตรกรให้มีความสอดคล้องกับความต้องการตลาดนั้นมีส่วนช่วยลดความเสี่ยง กับความผันผวนของการเคลื่อนไหวราคาสินค้าเกษตร ได้อีกทางหนึ่งด้วย เนื่องจากกระบวนการผลิตตามมาตรฐาน GAP เป็นข้อกำหนดขั้นต่ำที่สนับสนุนให้เกษตรกรดำเนินการจัดการกระบวนการผลิตที่มุ่งสู่การเพิ่มความเชื่อมั่นลูกค้าในเรื่องความปลอดภัย การปลอดจากศัตรูพืช และคุณภาพ ตามที่คู่ค้าต้องการ รวมทั้งช่วยแก้ไขปัญหา และข้อบกพร่องด้านการป้องกันการรบกวน การตรวจสอบย้อนกลับ (traceability system) อีกทั้งมาตรฐานระบบการจัดการคุณภาพการปฏิบัติตาม มาตรฐาน GAP ยังให้ความสำคัญ และสนับสนุนการดำเนินการป้องกันกำจัดศัตรูพืชแบบบูรณาการ (Integrated Pest Management: IPM) และการจัดการผลิตพืชแบบบูรณาการ เพื่อความปลอดภัยและคุณภาพของผลผลิต